

La festa dels llibres futurs

Amb l'assistència dels participants del Galeusca, escriptors joves, homenatges als escriptors dels trenta, teatre, música i un excel·lent menjar, la 16a edició del sopar dels Octubre, la major festa editorial valenciana té ja els motors preparats.

Enric Sòria

El darrer dissabte, i dia, de l'octubre es celebra la cita més important de la cultura catalana al País Valencià: els premis Octubre, la concessió dels quals té lloc enguany a l'indret tradicional, el restaurant Alameda Palace (antiga piscina València). Un punt de referència sòlid per a un certamen en què es besllumen signes evidents de renovació.

Setze edicions amb aquesta, quaranta llibres premiats i, amb ells, un paper de motor inqüestionable dins la nostra literatura, des de la posada de llarg de la generació poètica dels 70 amb el premi Estellés a Joan Navarro, l'any 1973 o la creació *ex nihilo* d'una narrativa en aquest país també en aquell any de gràcia de 1973, entre falles folles i bous de foc, inflamats. I més coses, promoció de vies valencianes,

revelació de perplexitats i debats més o menys crítics, inclús alguns espuris, sobre aquest país. Quaranta llibres amb la faixa tardoral dels octubre fan ja el seu paper.

Uns premis, òbviament, són una festa que té en el llibre la seua raó de ser, per bé que la reforça, o la dissimula, amb tafaneigs i gastronomia. Enguany, el potenciament de l'editorial 3i4, que preveu traure al carrer vora se-

Dalt, Feliu Formosa i Andreu Alfaro. Baix, Soler i Godes, Rafael Poveda i Lapiedra.

tanta llibres l'any 88, es trasllueix en l'organització dels premis. Segons Vicent Alonso, qui ara combina la poesia amb la gestió de trencacolls editorials, «es demanarà expressament als jurats que tinguen en compte la possibilitat de publicació de tots aquells originals que troben d'interès», és a dir, l'accent comença a desplaçar-se del desitjable atzar d'un guardó únic a la més estricta avaluació d'un grapat de llibres en potència. Els jurats, doncs, enguany tenen prou faena.

L'Andrés Estellés de poesia, és el menys dotat dels Octubre, vint mil duros. La poesia, ja se sap, ven poc, però el premi que ha fet i contrafet en la lírica d'aquest país potser es mereix un major suport. Amb tot, els 44 originals presentats demostren que el premi gaudeix d'una salut de ferro, quasi excessiva. Els jurats, Feliu Formosa, Maria Mercè Marçal, Joan Navarro, Isidor Cònsul i Enric Sòria ho tenen ben costut, com de costum.

Els 19 originals de narrativa tampoc no són brossa de riu ni tampoc el milió de pessetes que enguany correspondrà al guanyador, gràcies a l'efecte acumulatiu d'haver-lo declarat desert l'any passat. Un bon pessic, en tot cas. El jurat que dictaminarà el guanyador està format per Maria Àngels Anglada, Robert Saladrigas, Isabel Clara Simó, Helena Valentí i Josep Piera, mentre que els del premi Joan Fuster d'assaig (deu originals per a cinc-cents mil pessetes), són Francesc Fontbona, Josep Gifreu, Andreu Alfaro, Ramon Lapiedra i Xavier Lamuela.

Dins aquest marc tindrà lloc també la concessió del segon premi de periodisme EL TEMPS, atorgat per aquesta revista amb un jurat format per Enric Canals, Pilar López i Manuel Vázquez Montalbán.

El sopar

Enguany se segueix la trajectòria iniciada l'any passat d'atenció a la gastronomia valenciana, tot combinant el classicisme i la innovació. Preparen els plats tres dels restaurants més notoris, i amb raó, del País Valencià. La Venta del Pilar, La Moñica i Les Graelles.

La família Olcina du des de fa 25 anys la Venta del Pilar, un restaurant de l'Alcoià famós pel seu esforç de recerca i renovació de la cuina valenciana. Josep Olcina ha preparat per a la nit dels Octubre una pericana —fregit de pebres secs i bacallà— d'entrants, i de primer plat una borreta d'Alcoi. Un plat típic amb nyores, bacallà, sèpia, rap i espinacs.

Del segon plat s'encarrega el restau-

Josep Olcina i Norbert Jorge.

rant La Moñica, de Sant Vicent del Raspeig (L'Alacantí). Regeix La Moñica, Norbert Jorge, qui va ser durant molts anys patró del restaurant Norberto d'Oslo. De cinc anys cap ací ha convertit Sant Vicent del Raspeig en una de les poques cites obligades dels aficionats a la bona taula. Servirà un mosaic de pebreres i carlota. Un plat típic tractat d'una manera innovadora i colorista, roig i groc. El restaurant Les Graelles, que fou un dels grans de la restauració de la ciutat de València, cuina el tercer plat: carn a la brasa en el seu suc amb compota de verdures. De postres hi ha torrons de Xixona, de la casa Sirvent Selfa, propietaris de Torrons «El Lobo» i «1880». Nou generacions d'elaboradors del postre valencià més conegut.

En l'essencial capítol de begudes el criteri nacional és més ampli. Els assistents podran paladejar dos vins del celler monoverí dels Poveda, la casa que més ha fet pel prestigiament del vi valencià: el Vina Vermeta rosat, un dels escassíssims rosats autèntics de l'estat, i el Vina Vermeta gran reserva, un vi negre de criaça molt ben considerat entre els experts. Els caves Nadal del Penedès aporten el seu nou Nadal Brut Salvatge, fresc i esplèndidament escumós. De licors, brandi Torres 10 anys i Gran Licor Torres.

Actes de la nit

Menjar i beure bé ajuden a passar els mals tràngols, i els 74 aspirants a premi han de patir un llarg desfici incert, però amb sabor i entreteniment. D'això s'encarrega Pep Cortés, que representarà un sketch de Qui vol un miraclat, de Dario Fo: *El naixement dels joglars*. Pep Cortés és un magnífic actor, d'una versatilitat realment sorprenent i, dins el Grup Universal Còmics, ha representat aquesta obra amb èxit per tot el País Valencià.

En acabar el sopar els amics de moure el cos ho podran fer al ritme de Jocs Fora, un grup ben experimentat també amb tirada cap al jazz i el ballable.

Entre els presents, hi trobarem els assistents al Galeusca d'enguany, que completaran així un bon acostament al món cultural valencià. Hi haurà, amb ells, uns altres convidats, un grup de trenta joves escriptors catalans. Un gest que simbolitza l'esforç de Tres i Quatre per donar joc a les necessàries noves veus i una bona ocasió perquè els joves escriptors es relacionen amb els col·legues seniors, els editors, i la resta del complex muntatge de la literatura. Al mateix temps i per allò de la simetria, es farà un homenatge als escriptors valencians de preguerra, la denominada generació dels anys 30, un grapat de gent decisiva en la consolidació de la cultura del país. Faran les presentacions de joves i veterans, mà a mà, Enric Valor i el poeta i narrador alguerès Antoni Arca, de qui possiblement tindrem què llegir dins de no massa.

I entre els escriptors, joves, forasters i del terreny, és clar, també nacionalistes i d'esquerra, observadors, xafarders, premsa i allò tan difús que se sol dir intel·lectuals. Un ampli col·lectiu que a València es reuneix una vegada a l'any per celebrar els premis per antonomàsia. Una afirmació de vida que es renova d'edició en edició. La gran festa de la cultura a València és una tradició d'octubres. □